proLékaře.cz | 12.11.2026

MUDr. Miriam Avramovová – portrét ambulantnej diabetologičky

Krátke osobné a profesijné predstavenie

Narodila som sa v Bratislave, patrím ku generácii „Husákových detí“. Lekársku fakultu som vyštudovala v Bratislave, promovala som v júli 1999 a od augusta som nastúpila pracovať na ARO do Fakultnej nemocnice na Mickiewiczovej ulici. Toto oddelenie bola moja ďalšia voľba po internej medicíne. Na interné som sa v Bratislave ani blízkom okolí nedostala, na moje žiadosti o zamestnanie som nedostala ani len odpoveď. Moji prví kolegovia boli fajn, takisto môj primár. Bolo to náročné, lebo my sme ešte ako predmet anesteziológiu a intenzívnu medicínu na škole nemali, takže po práci som každý deň doma študovala to, s čím so sa počas dňa stretla. Páčilo sa mi, že súčasťou tejto práce boli aj manuálne výkony, kolegovia ma k tomu pustili, bola to dobrá škola. No predsa mi bolo ľúto za internou, chýbala mi tá klasická diferenciálna diagnostika, rozhovor s pacientom a všetko, čo k tomu patrí. Na tomto pracovisku som sa zoznámila s mojím budúcim manželom, ktorý ma podporil ísť za svojím cieľom, takže keď sa uvoľnilo miesto na Klinike hematológie a transfuziológie na Partizánskej ulici, prešla som tam a zatestovala z internej medicíny. Počas mojej prvej materskej sa začal predaj budov FN, reorganizačné zmeny, menili sa počty lôžok a lekárov a po návrate z materskej ma preto preradili na interné oddelenie v Ružinovskej nemocnici. Kvalifikáciu som mala, no prekvapilo ma to, bola som zaradená do prípravy na hematológiu a pracovala som na transplantačnom oddelení, kde ma primár zaradil aj vďaka mojej praxi na ARO. Zobrala som to ako výzvu a splnenie dávneho želania, síce s odstupom času, ale predsa.

Prečo ste si vybrali odbor diabetológia a poruchy látkovej premeny a výživy?

Môj výber nebol na prvú 😉 Hematológia nebola na novom mieste priechodná, chcela som miesto nej gastroenterológiu, no s tým vedenie nesúhlasilo, gastroenterológov tam bolo vtedy dosť. Určili mi pneumológiu, lebo v nemocnici nebol vtedy žiadny pneumológ. Dosť som sa bránila, no nepomohlo mi to, zapísať som sa tam musela. Našťastie sa asi o dva roky do nemocnice presťahovalo pneumologické pracovisko z Podunajských Biskupíc, a to umožnilo zmenu mojej špecializácie. S prednostom sme sa dohodli na diabetológii, na náš trh prichádzali prvé technológie, to sa mi páčilo a on súhlasil. Odpracovala som tam vyše 16 rokov.

Predstavte, prosím, našim čitateľom svoju ambulanciu, spektrum pacientov a problémov, ktoré riešite, a terapeutické možnosti v svojej praxi

Ambulancia, kde pôsobím v súčasnej dobe, patrí tiež pod nemocnicu, takže poskytujeme starostlivosť širokému spektru pacientov a súčasťou mojej práce je aj starostlivosť o hospitalizovaných pacientov vo forme konziliárnej činnosti.

Čo z pracovnej a osobnej stránky Vás najviac potešilo v tomto roku?

Naučila som sa tešiť z malých radostí, lebo tých veľkých je v živote málo. To je môj prístup v osobnom aj pracovnom živote.

Ako relaxujete a ako si udržiavate dobrú fyzickú a psychickú kondíciu?

Myslím, že relaxovať sa stále učím. Moji blízki sa zabávajú na tom, že mňa treba zobrať z domu, aby som si oddýchla. Som rada aj doma, no vždy si nájdem niečo, čo treba ešte urobiť, či vnútri, či vonku. Mám rada more, teším sa, keď sa nám v lete podarí k nemu dostať. Som vďačná za chvíle s mojimi blízkymi, a je jedno, kde práve sme.

Ďakujeme Vám za odpovede a želáme Vám za redakciu a čitateľov spokojnosť a úspechy v profesijnom aj osobnom živote.

